

Velký učedník

- CZ24 News | 10. září 2022

Díky Maovi Čína převzala ze Sovětského svazu jen to nejlepší a dokázala se vyhnout tragickým chybám.

9. září uplyne 46 let od smrti Mao Ce-tunga (1893-1976) – zakladatele Čínské komunistické strany (ČKS) a Čínské lidové republiky – „jedinečné osobnosti, která zachránila Čínu před neexistencí“.

Argentinský prezident generál Juan Domingo Peron řekl následující slova:

„Čína vždy půjde dopředu, ale nikdy nezmění svou barvu.“

Mao byl přesvědčen o nedotknutelnosti čínského socialismu podle obrazu Stalina. To, co bylo v SSSR svrženo společně s osobou, která vše vytvořila, Čínu posílilo a upevnilo.

Mnoho odborníků se důvodně domnívá, že Čína využila to nejlepší ze stalinského SSSR a dokázala se vyhnout tragickým chybám, které podkopaly a zničily Sovětský svaz a KSSS.

Navíc, v nastoleném kurzu pod vedením Maa, Peking neumožnil Moskvě, aby nakonec i v Číně potlačila Stalina a jeho odkaz hodila do bláta.

„Tato politika ukázala nejen slušnost Maa vůči Stalinovi, kterého vůdce ČLR navzdory obtížným vztahům nazýval svým učitelem, ale i úspěšnou obranu Číny, politickou a ideologickou integritu učení Marxe-Engelse-Lenina-Stalina“ - řekl Chin Pen, předseda Komunistické strany Malajsie (od roku 1948 do roku 2013).

„Dokonce ani v letech své největší moci – 60. a 70. letech, Mao nedovolil oddělit čínský socialismus od čtyř klasiků marxismu ...“

V Sovětském svazu byla „rudá kniha“ ČKS – slavná kniha citací Maa (1966) – sofistikovaně falšována. Protože v ní byl více než jednou zmíněn Stalin, hanobený „reinkarnovanými revizionisty Kremlu“, jako vůdce čínského a světového komunistického hnutí.

Mao v rozhovorech s chruščovci vyzdvihl následující vzorec: Stalin má pravdu v 70 procentech, mýlí se ve 30 a trval na tom, ať se v SSSR zastaví hysterie kolem „kultu osobnosti“. Ale to bylo odmítnuto.

A právě takový vzorec v ČLR oficiálně charakterizuje politiku Mao Ce-tunga. Bez urážek „Velkého kormidelníka“ a zvláště bez hanobení jeho sarkofágu.

Mao, pamatující nejen radu Stalina (1950) – „více se učit na chybách SSSR, než na jeho úspěších“, ale také odstranění sovětského vůdce jeho vlastními „učedníky“, zahájil celočínskou komunistickou čistku, od vrcholu dolu a nazval ji Velkou proletářskou kulturní revolucí (VPKR, 1966-1969).

Začala Maovým sloganem:

„Lidé jako Chruščov spí i v naší straně. Jejich množství se stává hrozbou.“

Tragické excesy tohoto období byly objektivně posouzeny v dokumentech ústředního výboru ČKS po

roce 1978, tj. se začátkem reforem. Ale na rozdíl od scénáře Chruščov-Brežněv, aniž by se připisovala chybná rozhodnutí výhradně Maovi a navíc bez diskreditace období jeho vlády.

Navíc se značný počet analytiků domnívá, že VPKR zabránila legalizaci „páté kolony“ v zemi a straně, stejně jako degeneraci řídicích struktur ČLR.

„Pokud chceme, aby došlo ke stejnému přerodu a následnému kolapsu, ke kterému došlo v SSSR a v KSSS krátce po Stalinově smrti, pak musíme opakovat antistalinistickou politiku Chruščova a jeho následníků. Ale nejsme zrádci jako Chruščovci,“ – řekl Hua Guo-feng (1921-2008), předseda Ústředního výboru ČKS a vlády ČLR (1976-1980/81) na zasedání čínského politbyra v červenci 1979.

Tyto strategické teze, čínské vedení, i přes známé strmé otáčky ve svém složení, následuje dodnes.

Ano, sovětsko-čínské vztahy v období Mao Ce-tunga mutovaly od věčného přátelství až po vojenské střety s četnými oběťmi... Obě strany jsou za to odpovědné.

V každém případě, požadavky Mao Ce-tunga na územní nároky proti SSSR v polovině šedesátých let, stejně jako selhání operace KGB k odstranění čínského vůdce („Plán 571“, 1970-71), vedly ke krvavým střetům na hranicích. I v těchto situacích však strany nezrušily dvoustrannou dohodu o vzájemné pomoci, uzavřenou v roce 1950, navrženou na 30 let.

Dodržování tohoto dokumentu i po roce 1969 bylo velmi dráždivé pro Západ, zvláště pro USA.

Mao Ce-tung sám vícekrát uznal zvěrstva spáchaná podle jeho pokynů.

Ale ve vedení Čínské lidové republiky jasně chápou rozdíl mezi skutečnou korekcí předchozích chyb a úmyslnou diskreditací dějin státu a vládoucí strany.

Jak tudíž nevzpomenout na to, jak se předpověď Maa adresovaná Chruščovovi v roce 1962, splnila:

„Začali jste se Stalinem a skončíte kolapsem KSSS i SSSR.“

Mezitím začal Mao (1974-1976) start testování trhu s přitažlivostí zahraničních investic do řízení ekonomiky Čínské lidové republiky – v oblastech nedaleko od Tchajwanské úžiny, vedle tehdejšího britského Hongkongu a portugalského Macaa. To byl začátek následných celočínských tržních reforem, které následovaly od roku 1980.

Je pozoruhodné, že část jejich ideologického základu je stále podle posledního díla Stalina – *„Ekonomické problémy socialismu v SSSR.“*

Stojí za zmínku, že stalinský princip autonomie (1922), který byl Leninem kritizován, je jádrem administrativního systému Číny, který vytvořil Mao. Vnitrostátní regiony Číny mají status autonomních regionů, nikoliv však unijních republik. To brání odstředivým a zejména separatistickým trendům.

A stalinistický projekt (1950-53) mezinárodní protidolarové integrace se dočkal, jak zdůraznil Lidový deník (1. listopadu 1977), ideologického a praktického rozvoje v Mao Ce-tungově „Teorii tří světů“ (1973), která zajišťuje politické a ekonomické integrace skutečně socialistických a postkoloniálních zemí («Друзья золотого рубля» – „Přátelé zlatého rublu“, «ВПК» №13, 2017). Tento kurz je stále realizován v Pekingu.

Mezitím stále pracují zahraniční komunistické strany, které se přeorientovaly na ČLR po protistalinistických sjezdech KSSS (XX. a XXII.). Mao Ce-tung nepovolil pojmenovat města na jeho počest, dávat mu různé řády a vyznamenání, udělovat hodnost maršála, atd.

Takže poučení se z chyb SSSR je Číně dnes jen prospěšné ...

AUTOR: Alexej Čičkin

[ZDROJ](#)

Překlad: Janinna/Pokec24